

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelских Serbow

Budyšin, julij 1998
lětník 48

7

Bože slovo za nas

To je moje zbožje, zo so k Bohu mam,
a swoju dowěru na Knjeza staju,
zo bych připowědał wšitke twoje skutki.

(ps. 73,28)

K narodninam abo k druhim skladnosćam wupřejemy druhemu zbožje. To pokazuje, zo pytamy zbožje a zo chcemy je zdžerzeć. Ale što je zbožje? Ma to něšto činiti zprócu a pilnosću? Jekózdy za swoje zbožje sam zamołwity, kaž to němske přisłowo pravje, kiž praji: Hlupakej rady slepe zbožje kmótři? Přińdze zbožje tak njenadžicy? Abo wotwisuje zbožje wot bohatstwa? Snano je zbožje abo njezbožje tež dónit? Što je zbožje?

Zbožje je něšto cyle wosobinske. Štož jednemu je najwjetše zbožje, je za druhého něšto cyle normalneho. Druhdy su tež małe wěcy, kotrež nam začuće zbožja dawaja kaž prěnja kwětka w naleću abo wuhlad wot hory. Zbožje je tež lubosć druheho čłowjeka a dowěra džesća. To pak hižo k wjetšemu zbožju liču runje tak kaž wustrowjenje wot chorosće abo dobre dokončenje čežkeho nadawka. Husto pak začuće zbožja bórze zaso zańdže, dokelž nas wšedny džeń ze swojimi nadawkami a staroscemi puta.

Modler 73. psalma je wjele hubjeneho nazhonil. Wón je skoro zadwělował, dokelž sobjezbožnym tak derje dže a pobožni husto čežki dónit maja. Ale potom wón spóznaje: Boh je mi bliski a wostanje mi bliski. Na to móžu so spušći. A tute spóznaće

za njeho wjac waži hač wšitko druhe. Zo je Boh jemu bliski, to jeho zbóžneho čini a jeho wjeseli. Ale to je jenož spóznać, hdyž na Boha słuchamy. Potom tež spóznavamy: Boh je mi swérny, tež hdyž čeže na mnje přińdu. Zo je Boh mi bliski – to je moje zbožje a na tym so wjeselu. A hdyž smy my jemunjeswérni, tak Boh tola swérny wostanje. Ničo nas dželić njemóže wot Božje lubosće. Boža lubosć tola nije wotwisa wotnašeho zadžerženja. To je zaklad našeho zbožja a čini nas wjesołych. Do Boha wěrić potom rěka: Wot Boha wotwisy być je moje zbožje a moje wjesele.

Džěći maja wulku dowěru k staršim. Dorosćeni su tu kritisci, dokelž su wjele přeslapjenjow dožiwili. To je jim dowěru wzało. A dowěru wróćo dobyć je čežko. Naše hrono pak praji: Ja swoju dowěru na Boha stajam. Wón mje njepřeslapi. Přeco zaso staju swoju nadžiju na Boha. Ale činimy MY to tež? My drje husto swoju nadžiju na Boha nje-stajamy, ale so bóle dowěrimy na swoje kmanosće, na swoju wolu a na swoje mocy. To drje samo na sebi ničo złeho nije, ale mamy z tym ličić, zo maja naše kmanosće, naša wola a naše mocy swoje mjezy. Jónu drje kóždy spóznaće, zo njemóže swoje žiwjenje cykle do swojeju rukow wzać; zo njemóžemy sebi swoje zbožje sami twarić. Trje-

Foto: K.A.

bamy za to druhich čłowjekow. Tola hišće bóle trjebamý Boha, dokelž smy wot njeho wotwisi. Bjez dowěry do Boha a bjez Božje lubosće a pomocy njemóžemy zbóžni być. Stóž pak pola Boha wostanje, namaka trajace zbožje, dokelž Boh nas lubuje. Tehodla chcemy

swoju dowěru na Boha stajić.

Štož je nazhonil, zo je Boh jemu bliski a je to jako zbožje začuł, njemóže hinak hač to dale dać. Wón wo tym rěci, zo to jeho posyljuje a jeho troštuje. Z tym pomha druhim, zo bychu tež k tutemu zbožju přišli.

S. Albert

Što, jeli nic my, a hdy, jeli nic džens

3. serbska křčenica w Janskej cyrkwi stareho města. Tři króć swjećachmy nětk hižo dobrú wěc. Na to drje nechtóžkuli pomysli na njedawnej serbské křčenicy w Janskej cyrkwi. Hanka Mačec z Wojerec, tak rěkáše holčka, kiž so wrukří. Nan Siegbert kaž jeho swobody hajitaj cyle wědomje serbsku tradiciju, chcedža ju zhromadnje z druhimi zdžerzeć a posrědkować. **Što, jeli nic my, a hdy, jeli nic džens:** Tuta sada pochadzajawotnjeho awonatrjechi. Superintendent Friedhart Vogel swjećeše němsku

Božu službu z Božím wotkazanjom, na kotrež wotmě so serbska křčenica ze serbskimi kěrlušemi a modlitwami. **Křčenica je naležnosć cykle wosady a radosć za wšitkých,** to praji superintendent w swojim předwanju. Tuta radosć wery hodžeše so tež derje do wobłuka njedžele Kantaty, kotař runje na to dopomina.

Křčenica je wuznaće ke křescanské wěrje. Tež nošenje narodneje drasty temu sluša. Nošenje tuteje drasty nije jenož pozběhowace znamjo za cyrkwinsku serb-

sku tradicju, drasta je tež znamjo za to, zo su člowjekoj njezaměnliwi w swojej individualnosći. Za tym steji we woprawdžitosći přeswědčenje we wérje, zo je kóždy jednotliwy člowjek njezaměnliwy před Bohom. Tuta radosć njech so tež pokazuje z nošenjom wulkotnych serbskich swjedženskich drastow. **Wutroba a drasta słušatej hromadže, kaž ludžo hromadže słušeja.** Tole wuzběhny farar Joachim Nagel w krótkej serbsko-němskej narěci.

Po křčenicy a žohnowanju holčki, jeju staršeu a kmótrow a kmótow zakónčichu so kemše z Božim wotkazanjom. **Pohanku smy pfinje-sli a křescanku njesemu domoj!** Tute starodawne hrono k zakónčenju křčenicy rjekny tónkróč Čiskowska wowka Hanamarja Nawroccyna małej Hance. Wězo serbsce!

Joachim Nagel

Potom swjećachu so w Židzinom křízna a wočinichu so dary kmótow a kmótrow. Ani jehlička z niču, lane zornjatka, dwaj pjenježkaj za zbožem a wšelke druhenjepobrachowaše, kaž je to stare wašnje na wsy na kříznych holčki, předewšem pak přednjesechu so přeča za zbožem a žohnowanjom za mału Hanku, napisane serbsce a němsce.

Na serbskej křčenicy wobdželichu so mnozy wosadni wosebje z wjeskow. Mócnje zanjesechu so serbske kěrluše, ale tež nowše serbske spěvy. Serbski šulski chór Johanneuma pod nawodom knjeni Ryčerjowej so při tym wosebje zasadži. Katja Wuhlerjec ze Židzino-ho přinošowaše při tym ze swojim solom Běži woda, běži. **Tež hdyž běše w cyrkwi čoplo, nas tola huškaše.** Tuta chwalba bě tež tónkróč w Židzinom slyšeć.

Foto: R. Joel

zeznać z krajom a ludom. Mjez džesać zajimcami, kiž so za pilotowy projekt přizjewichu, běchmy štyrjo Serbja. Wuhotowani z nachribjetnikom a pućowan-skimi utensilijemi wopuščichmy sobotu do bołmončki Lužicu. Njedžela ranowotučichmy w přijomnej młodowni wosrzedź Galileji.

Galileja w naleću

Hewak smalaceho słonica a suchoty dla šerobrunje wusmahnjena krajina Galile-je bě sej nalětni swjedženski šat woblekla. Dešč minjennych tydženjow bě na horiny a ploniny skuzał pisany přestrěnc z krasnych barbow žadnych kwětkow, kerkow a palmow. Pućuo po horach Gilboa, Tabor a Meron njemóžachmy so nahladać na přirodnej bujnosti rostlin, kiž sej doma spróčniwje w hornčkach plahujemy.

Genecaretski jézor - štóż je jeho rjanosć widział, w nim pluwał a sedžo při jeho brjochach čital wo Jezusowym skutkowanju a wučenju w tudyšej kónčinje - jón hižo njezapomni. Wězo je wokoło jézora tójsto cyrkwjow a turistiskich srjedžišćow natwarjenych. Móžeš pak so tež posydnyć na luce, hdžež je Jezus něhdy pjeć tysac ludži nasyći, a na hórce, na

kotrejž je wučili swoje zasady wo lubosći, kiž přeměnichu svět.

Chodžimy mjez ruinami Gamle, něhdyšeho židowskeho města, kotrejž so před nimale dwěmaj lětysaco-maj spjećowaše přečiwo Romjanam a kotrehož wobydlerjo radšo do hľubiny do smjerće skočichu, hačzo so dobycerjam podachu. Čerpjenja židowskeho ludu so přez lětstotki pokročowach a nejsu džensa hišće dokónčene.

Zetkamy skupiny pućowacych džěci, přewodźane wot młodych mužow a žonow z třebami poboku. Wuhladamy městno, hdžež je před njedlohim časom Syričan wjacorych židowskich šulerjow zatřelił, a zeškrety blach něhdyšeho busa, rozbuchnjeneho ze wšemi pasažerami wot bomby palestinskeho sebjemordarja. Slyšimy wutřełe na wyšinach Golana a widžimy kur detonacijow k njebju stu-pać. Puć k měrej w Israelu je hišće daloki.

Jutry w Jerusaleme

W jutrownej nocy křesčanski Jerusalem njespi. Na dworje katolskeho Dormitorija pali so woheń, z kotrymž so rano w dwěmaj na swjedženskej Božej mši zaswěći jutrowna swěčka. Z njej so plomjo přenjese na sta-

Za naše džěci

Lube džěci!
Sym džensa za Was nawod k paslenju maski přihotowała. Zo byše masku pa-slić móhli, trjebaće wšelake materialije:

- wodu
- 2-3 papjerjane nónsniki
- kremu za mjezwočo
- wotwisnie wot šerokosće někak 5 metrow gipsoweho wobwaja (móžeče w apotekeh kupić).

1. Jako prěnje namazaće sej cyłe mjezwočo z kremu. Kedžbuje při tym na to, zo sej włosy čisće z čoła sčesali. Potom zawodźe brjowce, wóćce a hubu z papjerjanyimi nónsnikami.

2. Nětko dyrbiće sej wot

někoho pomhać dać, dokelž dyrbi so na małe kuski roztržany mokry wobwajz na mjezwočo zlepíć. Kedžbuje, zo wostanjetej nosowej džerče swobodnej!

3. Hdyž je maska hižo dosć kruta (po někak 4-5 worštach) a trochu sucha, móžeće ju kedžbliwje z mjezwoča wzać a na sušenje połožić.

4. Dosušenu masku móžeće z wodowymi barbami namolować. Štóż chce, móže přidatnje na příklad z wołmy włosy přilépić.

Wjele wjesela při paslenju přeje Wam

Madlenka Malinkec

Z nachribjetnikom po Israelu

Skupina dyrdomejnikow Ewangelska swobodna cyrkej w Němskej, kotař so ze wšelakimi projektami za zblíženje mjez Israelem a Němskej zasadžuje, zarjadowaše lětsa přeni króč pu-

ćowansku wuprawu po Israelu. Zaměr bě, so w běhu dweju njedželow z pućowanjom, bjezposrědnim kontaktom k wobydlerstwu a lekcijemi wo stawiznach a nabožinje Židow bliže

Duci po horinach Galileje

swěčki syły kemšerjow. "Chryst je z rowa stanył." – "Wón je woprawdze z rowa stanył", je we wjele rěčach, tež w serbskej, slyšeć jutrowny postrow mjez kemšerjemi. Na ranšej ewangelskej Božejslužbje, kotař so při switanju jutrowničku při zahrodowym rowje w němskej rěci swjeći, wobdzeli so tež Serbowka w ewangelskej narodnej drasce.

W Jerusaleme su přečiwki, pod kotrymiž Israel čerpi, nazornje začuwać. Po hasach chwataja Arabojo w swojich tradicjonelnych drastach a brodači Židža w kaftanach. Při muri skóržby modla so Židža, wobstrażowani wot třěbow z woknow pôdlanskeho twarjenja, mjeztym zo syły muslimow do mošejow za murju chwataja. K muri skóržby maš jenož přistup přez wojersku kontrolu. Powětr Jerusalema je napjelnjeny ze swojoraznej měšeńcu zynkow: z islamskimi modlitwami z minaretow, ze zwonjenjom zwonow z křesánskich cyrkwiow, ze spěwanjom jutrownych procesionow, ze šumom wi-kowanja na bazarje a z často so wospjetowacym trubjenjom policije.

W pusčinje pri Mortwym morju

Při někak poľsta stopnjach na smalacym slóncu pytaš podarmo wokřewjenje w Mortwym morju. Woda je hórkó-selena a podobna na wusmuž, na kotrymž možeš drje ležeć, nic pak w nim pluvać. Kajki to rozdžel k

wokřewjacemu Genecaretskemu jézorej.

Na pućowanju po kamjentnych horinach pusčiny so husto, ale zwjetša podarmo za chłódkom rozhladuješ. Mjezwoča su čerwjene, pót po čele běži, a kóždy saha husčišo hač hewak za swojej wodowej blešu. W pusčinje su połdra litra wody, kiž maš při sebi, spěšne wupite. Ale napinanja so wudanja z doživjenjom jónkrótnieje krajiny a z wječornym spokojenjom, zo su wšitcy strapacy derje zmištrowali. Wopokaza so, zo ma člowiek wjace mocow we sebi hač sej hustodosć sam připrěwa.

Rano krótko do šesćich sedzimy na rozwalinach twjerdžizny Massada a wi-dzimy nad horinami Jordanskeje slónco schadžeć. Kral Herodaš bě sej twjerdžiznu dał natwarić jako swój zymski domicil. Před nimale dwěmaj lětysacemaj so tu Židža tři lěta wuspěšne přečiwo romskim wójskam wobarachu a so wnocy do zadobyća Romjanow wšitcy mjezsobu mori-chu. Džensa so tu mócnje na restawraciji džéla. Massadumaja Židža za narodnu swyatnicu. Tu mjez rozwalinami něhdyšeje židowskeje sławy wotpołoža młodostni swój wojerski slab. Huška će při tym, dokelž namołwa, kiž z Massady wuchadža, zbudži w nas z Němskeje pochadzacych hrozne asociaci: Za narod swěru hač do smjerče!

Tak džiwnje kaž nam nacionalistiske hesla we wušomaj klinča, tak samozro-

zumliwe su tule. Stat Israel trjeba sylnu narodnu mysl, zo by wobstał we swojich mnohich wonkownych a nutřkownych konfliktach. Nacionalne symbole horodozneje zašlosće pomhaja zjednoći Židow, kiž su ze 43 krajow swěta sem přiča-hnyli, k israelskemu narodej.

Hdyž po dwěmaj njedželomaj Israelej božemje damy, wjezemy sej sobu kopicu nastorkow k přemy-

slowanju. Smy zeznali nje-wšedny kraj, wabjacy a połny přečiwkow. Njejsmy po-wołani sudžić wo tamnišich konfliktach, a tak zbywa nam jenož wutrobne "Scha-lom" israelskemu a wšem wokolnym ludam.

PS: Podobne pućowanje ma so klętu znowa přewjesć, za čož móža so zajimcy přizjewić pola Krystofa Taranka w Budestecach (tel. 035938/55811).

Trudla Malinkowa

Tto serbscy wobdželnicy pućowanja po Izraelu

Foče: priwatne

Z cyrkwinskeho žiwjenja

Najwjetša cyrkej je rom.-kat. z někak jednej miliardu wěriwych. Ortodoksných wěriwych trochuje so na 400 milio. Anglikanska a reformowana cyrkej ma kóžda 70 milio sobustawow. Na 5. městnje statistiki steja lutherscy z 61 milio dušow.

Budyšin. Tuchorska cyrkej woswjeći lětsa swój 400lětny jubilej.

Drježdžany. Zo bychu so wšitke cyrkwi a kapałki Sakskeje krajneje cyrkwi před rozpadanjom wuchować mohli, su wjace hač 1,3 miliardy hriwnow trěbne.

Budyšin. Tutón raz wotmě so wokrjesna synoda pjatk wječor we 18 hodžinach na Hornčerskej w Budyšinje. Předsyda Roland Förster zahaji 2. zeňdženje noweje synody.

Wo temje "Jako Boži lud po puću" rěčeše k nam wyši krajnocyrkwiński rada na w. Reinhold Fritz z Drježdán. Někotre myslé chcu tu podać: Cyrkej je wjace hač naša krajna cyrkej w Sakskej. Wona wupřestrěwa so po cyłym swěće. Wona wobsahuje generacie před nami a po nami. Cyrkej je žiwa, tež hdýž je chuda a wšelake wobčežnosće znjesť dyrbi. Cyrkej Jezusa Chrystusaje wo wjèle wjetša, hač sebi to myslimy. W druhim dypku wotmołwi wón na prašenie: Što je po prawom cyrkej? Knjez cyrkwiwe je Jezus. Wón je sej Boži lud wuzwolił. Bože kaznje chcedźa čłowjekow zachować před złym. Jenož přez Jezusa je cyrkej žiwa. Boži lud dyrbi so přeco zaso k njemu přiwobroćić, zo by žiwy był. Njeńdże cyrkej druhdy swoje puće? Praša so wona přeco za Jezusowej wolu? Cyrkej dyrbi so přeco zaso dopominać, zo bjez Jezusa ničo cinić nje-móže. Wón je winowc, my smy winowa hałuza. Hdýž so my přeco Jezusej a swojemu njebeskemu Wótcej dowěrjamy, njetrjebamy so přichoda bojeć. Cyrkej nima slubjenje, zo budže wona imponowaca wulkosć, ale zo je wona swětło swěta a

sól zemje. Ličby njehraja tu wulku rolu. Cyrkej je žiwa přez křižowanego, tež hdýž je wona chuda a njenahaldna. Bóh sej wuzwoli to male a niske.

Cyrkej je žiwa přez wšitke sobustawy, a kóždy sobustaw služi a skutkuje ze swojimi darami. To je znamjo žiweje wosady. Jezus je swojich přiwisnikow naložil, zo by kóždy swój křiž njesł. To rěka tež, zo so wzdamy wšelakich wěcow a zo Bohu to najlepše damy, štož mamy. Boži lud ma wot jutrownego podawka sam perspektivi a tež cil. Smjerć njeje bohudźak to poslednje. Dokelž je Jezus z mortwych stanył, dźerži wón cyrkej a tehodla wostanie wona žiwa.

Na dalším dnjowym dypku steješe namjet předsydstwa, zo přistupi synoda ewangelskemu šulskemu towarzstwu. Lětsa započinatej dwě rjadowni w Huscze ze šulu. Bě wjace přizjewienjow hač městnow. Na měsac so zběra 30 hriwnow šulskich pjenjez. Wulka wjetšina je za sobustawstwo głosowała.

Hospodarski plan za lěto 1998 so w předležacej formje wobzamkny. Wón leži z 378 000 hriwnami wo nimalo 27 procentow wyše hač loňše lěto. My třo synodaloj rozprawjachmy wo nalětnjej krajnej synodze w Drježdānach.

Po malej přestawce předstaji so nowy plan za wosadženje městnow za farajow, katechetow a kantorow w jednotliwych wosadach našeje eforije. Budyška eforija ma dobru strukturę wosadow, tak zo nima my dawno telko zalutować kaž eforije wosebje w Lipskanskich kónčinach. Plan je so tak nastajíł, zo je so socialna situacija tak daloko kaž móžno wobkedać. Při wothłosowanju so jenož štyrjo głosa wzdachu. Plan dže nětko na krajnocyrkwiński zarjad a dyrbi so tam hišće schwalić.

H. Wirth

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow; wudawaćel a zamolwity: Serbski wosadne zwjazk, adresa redakcije/Adresse der Redaktion: Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen; Postvertriebsnummer: F 13145; zamolwity redaktor: superintendent Siegfried Albert (tel./fax: 03591/481280); číš: Lau-sitzer Druck-und Verlagshaus GmbH/Serbska čišćernja, Hornčerska/Topferstraße 35, 02625 Budyšin/Bautzen, zhotowjenje a rozšěrenje časopisa Pomhaj Bóh podpérue Domowina-Verlag GmbH Ludowe nakladništvo Domowina, Sukelska/Tuchmacherstraße 27, 02625 Budyšin/Bautzen; Pomhaj Bóh wuchadza jónkróć za měsac. Lětny abone-ment placi 13 hriwnow. Přinoški a dary na kontu: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00

Přeprošujemy

04.7. – sobota

14,00 hodž. wosadne popołdnje w Bukecach
(sup. Albert)

05.7. – 4. njedžela po swjatej Trojicy

10,00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskiej (sup. Albert)

11,45 hodž. nutrność w rozhłosu (sup. Albert)

13,30 hodž. kemše w Budestecach (sup. Albert)

11.7. – sobota

14,30 hodž. wosadne popołdnje w Malešecach
(sup. Albert)

12.7. – 5. njedžela po swjatej Trojicy

9,30 hodž. kemše w Rakecach (farar na w. Feustel)

18.7. – sobota

15,00 hodž. wosadne popołdnje w Barće (sup. Albert)

19.7. – 6. njedžela po swjatej Trojicy

8,30 hodž. kemše w Poršicach (farar Malink)

11,45 hodž. nutrność w rozhłosu (farar Malink)

15,00 hodž. wosadne popołdnje we Łazu (sup. Albert)

23.7. – štvortk

14,00 hodž. wosadne popołdnje w Bělę Wodźe
(sup. Albert)

28.7. – wutora

14,30 hodž. wosadne popołdnje w Čornym Chołmcu
(sup. Albert)

01.8. – sobota

14,00 hodž. wosadne popołdnje w Klětnom (sup. Albert)

02.8. – 8. njedžela po swjatej Trojicy

10,00 hodž. kemše w Budyšinje w Michałskiej
(sup. Albert)

10,00 hodž. kemše w Njeswačidle (farar n.w. Feustel)

11,45 hodž. nutrność w rozhłosu (sup. Albert)

13,30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach
(sup. Albert)